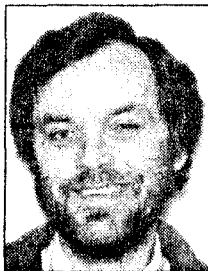

Hvordan bli en populær politiker

STATSBUDSJETTET: Slutt med knusset og trå til én gang for alle!

ØYSTEIN
SØRENSEN

Professor i historie, UiO

Debatten om statsbudsjettet kan lett fortone seg som småkrangel, uten vyer og visjoner. Norge er som kjent et av verdens rikeste land, kanskje det rikeste. Hvorfor ikke slutte med knusset og trå til én gang for alle? Her er en oppskrift for politikere som vil heve seg over småligheten og samtidig bli virkelig populære. Prinsippet er ganske enkelt at vi innfrir alle rettfærdige krav og bevilger til alle samfunnsnyttige og gode formål.

La oss begynne med distriktene. De blir stadig utsatt for nedskjæringer og hets og trenger veier, skoler, tunneler, postkontorer og i det hele tatt mye mer penger. Vi øker dramatisk overføringene til kommunene i distriktene og øker overføringene til landbruket enda mer dramatisk – bøndene har vært ekstra utsatt for hets og nedskjæringer. Blant mange andre grupper som trenger en kraftig vekst, minner vi kort om lærere, sykepleiere, leger, førskolelærere og enslige mødre. Ja, og så universitetsansatte, naturligvis.

Små næringsdrivende trenger helt opplagt mer støtte. Store næringsdrivende trenger kanskje ikke så mye mer, men det vrirler av bedrifter som sliter og må ha mer offentlig hjelp. Skolen er i forfall og må ha store påplussinger. Forskning trenger mye mer. Helsevesenet må ha enda mye større påplussinger. Vi må satse på jernbanen, både i Nord-Norge og andre steder. Bevilgninger til miljø er latterlig lave og bør femdobles eller tidobles. Norsk u-hjelp bør kanskje tidobles den også.

De trygdede er stadig rammet av nedskjæringer, så der øker vi så det monner. Sosialhjelp er knapt til å leve av, så den må økes formidabelt. Vi senker pensjonsalderen et par tre år og innfører husmorlønn. Arbeidsledighetsstrygden sparer vi inn ved et genialt grep: Ansett alle arbeidsledige i det offentlige, så er det problemet løst. La dem arbeide med helse, miljø og kultur. Vi trenger langt flere offentlig ansatte kulturarbeidere. Rockefellerfunksjonærer, for eksempel.

Frivillige organisasjoner sliter og trenger mer offentlig støtte. Her bør det være enkelt: Alle organisasjoner unntatt nynazister og satanister holder på med noe samfunnsnyttig og må støttes.

Enkelte smålige og/eller inngrodd skeptiske mennesker vil selvsagt komme drassende med inflasjons-spøkelset. Det er ikke noe problem. Vi bare indeksregulerer alle ytelser. I tillegg subsidierer vi nødvendighetsartikler, spesielt i distriktene.

Hvordan skal man finansiere dette, da? Det er bare et spørsmål om politisk vilje. Vi setter i gang med å trykke penger. I tillegg kan vi beskatte de rike. Det er mange milliarder å ta av på Børsen. Bare fantasien og kapasiteten på seddelpressene setter grenser.

Her er det selvsagt nødvendig å være solidarisk med senere generasjoner. Derfor slutter vi å pumpe olje og sparer resten av oljen på havbunnen.

Om dette opplegget ikke holder i lengden, så husk på at vi nærmer oss et nytt årtusen. Hvis vi begynner for alvor etter valget neste høst, så vil vi i det minste kunne lage en heidundrende norsk tusenårsfeiring.

110218

Apr 25/10
-96